

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútea 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyiltér minden sor 10 kr.

A társadalom, a népiskola és a magyarosítás.

Hogy a „Sárosmegyei népnevelő és magyarosító egyesület” eszméje nemzeti szellemünknek és korunk szükségletének megfelel, azt nemcsak az a lelkesedés tanúsította, melylyel társadalmunk ez eszmét fölkarolta, hanem a gyors utazás is, a melyre megyénk kezdeményezése sok helyen talált.

Hanem hát az eszme felkarolásától s a lelkesedés első fellobbanásától a pozitív feladatok megoldásáig mindenütt s különösen nálunk hosszú az út; ez oka, hogy a mi egyeletünk is, dacára a buzgó nekiindulásnak s néhány, czéljaira kitűnő hazafiak által tett valóban nagyszerű adományoknak, mindeddig pozitív eredmények tekintetében sokat nem mutathat fel; legalább bizonyynyal nem sokat az előtte álló feladatok nagyságához arányitva.

Talán ez esetben is legezészerűbb lenne a szerény, apróköntű napszámos-munkának szükségességét s fontosságát helyezni kellő világításba, nehogy mindig csak magas czéljainkat tartva szemünk előtt, kicsinyeljük a kezünk ügyébe eső eszközöket, s mert mindjárt gyszerre nagyot, kézzelfogható művelni képesek nem vagyunk, el ne veszítsük kedvünket a cselekvéshez általán.

Bizonyos, hogy a tagdíjak pontos befizetésével s a közgyűlésben való részvétellel az egyesület közönsége még le nem rötta az érdeklődés, részvét és buzgalom azon adóját, a melyre minden egyes részéről szükség van, ha az egyelet czéljait komolyan veszzük. Minden egyes tagnak szűkebb körben, ott hol hozzáfér, hol befolyása, kihatása van, a népnevelés és vele járó magyarosítás egyik apostolává kell válnia, közvetlenül, tettel kell munkához látnia.

Ott van első sorban a népiskola, melynek működésében gyökerezik mindaz, a mit az egyesület czélja felélel. Minden egyesületi tagnak van bizonyosan egy ismerős, egy őt közelebről érdeklő, vele szorosabb viszonyban álló népiskolája: az a község, a melyben lakunk, vagy a melyben birunk, a hová el szoktunk látogatni, a melynek lelkészét vagy tanítóját ismerjük stb. — hisz a nemes és jó cselekedetre oly könnyű jogczímet találni! Ezt az iskolát látogassuk meg, mentül gyakrabban, évközben is vagy legalább vizsgáján; nem kell ahhoz semmi hatósági megbízás, bizonyynyal nem fogunk összeütközésbe jönni sem a világi, sem az egyházi iskolahatósággal, sem a

tanítókkal, sem a kinevezett iskolalátogatókkal; hiszen a mit Magyarországon az iskolában tanítanak, az senki előtt titkot nem képez, s a kit a „népnevelő és magyarosító egyesület” czéljai iránti érdeklődés vitt a népiskola hajlékába, annak befolyása ott csak üdvös és hasznos lehet.

Miben nyilvánuljon ez a befolyás? Abban, hogy az iskolalátogató egyeleti tag — a ki együttal a legtöbb esetben érdekelt szülő, vagy földesúr, patronus vagy ismert, tiszteletreméltó egyen, — már megjelenésével is, még inkább figyelmével s érdeklődésével, elismerő szavaival buzdítja a tanítót, de buzdítja a növendékeket is, kikben így inkább öbred föl az iskola fontosságának, a szerzett ismeretek hasznának tudata, s egy neme a jótékony becsügvnyak — mondjuk: hiúságnak is. Egy-egy ajándékul adott képeskönyv vagy más emlék, néhány nyomban szétoszlott, bármily szerény ösztöndíj el nem tévesztheti hatását s ez eljárásnak még fontosabb s maradandóbb becsé az, hogy folytonos eleven láncszemet képezhet az egyesület és az egyes iskolák között, mely által amaz mindig pontosan és közvetlenül értesülhet minden iskola állapota, legérezhetőbb szükségletei, a tanítók működése, érdemei, a tehetség, szorgalom által kiváló s figyelemre, esetleg segélyre, tovább taníttatásra méltó növendékek felől.

Csak így fejlődhetik valódi, intenzív élet az egyesület szervezetének minden tagjában, izében; csak így lesz az egyeleti igazgatóság és közgyűlés oly központ, a melyben népünk nevelése s magyarosítása ügyének minden szála összefutnak, a honnan minden perczben minden helyre lehet a czélznak megfelelően kihadni, segíteni a hol segítség kell, javítani a hol hiba van és alkotni, a hol még az alap is hiányzik.

A közeledő népiskolai vizsgálatok jó alkalmat nyújtanak a kísérletre, a megkezdésre; vigyük be tehát a társadalmi érdeklődés éltető m e legét a népiskolába: sok jóakarát és igyekvő a tanítók részén, sok reményteljes esemete a fejlődő növendékek között, találhat benne új életforrást, mentőszert a nélkülözés, az elesenesvésés, a hanyatlás ellen.

Dr. Berzeviczy Albert.

Az adókövető bizottságok.

Még e hónapban kezdődik az adókövető bizottságok működése.

Minden adófizető polgár felhívást kap, hogy szíveskedjék gyakorolni alkotmányos jogainak leg-

e chaisse-longue-nak minden párnája édes, izgató illatot árasztott volna, ugy, hogy a levegő terhes lett tőle s csak nehezen lehetett beszívni... Augusztus végén a nyár alkonyán vannak napok, mikor a forróság fullasztó, a levegőben pedig a vihar közeledését lehet érezni, a virágok erősebben illatoznak, a heliotropok és a jázminok sokkal részegítőbbek és kábítóbbak... És e napok a nyár haldoklásának tetőpontját képezik.

A magas gyertyatartó világa a függönyök piros asztalan tévelyeg, csillog tündököl az etagere apró esecsebecsésin és hizelegve nyul el a puha divány felett. És a sötét piros atlasz játszva enyeleg a fénynyel és sugarai. Mint szőlő a szőlőtő homályába rejtőzve csillog a napfényben, ugy ragyognak a halvány fényben az ajtó függönyök, az abroszok és a székek selyemje... a kandalló tüzének visszfénye, vigan játszva a szőnyeg rózsasokraival, rajtuk tükröződik vissza. Fény és árny váltakoznak a tigrisbőrön, mely a kandalló elé van terítve, a sötétség vonalai hol előre nyomulnak, hol meg visszahúzódnak.

A kegyelmes asszony boudoirják, mely csodás illattal van eltelve, egy félig homályos szentély álmatag világa tölti be.

Csak az asztalra és ő reá, ki könyvére hajolva ül az asztal mellett, vet a magas lámpa éles fényt. Ő még csak gyermek, finom vonásokkal, gyermeteseg örezzekkel, melyek oly finomak, mint egy nőé. Nagy szeméi egyre álmatagon néznek a távol messzeségbe, mintha feleletet vártak volna valamely kérdésre... Még gyermek, hangja is oly lágy, mint egy nőé, oly b-hízogó, mint egy kéro gyermeké...

szebbikét — jövedelmeinek őszinte bevallását. Megkezdődik az adófizetés nagy munkája s az adófizetőnek és adókövetőknek alkalmuk nyílik a teteles adójog minden esuját-binját tanulmányozni.

Az üdv 1884-ik esztendejében rómséges sokaságu új adótörvények léptek életbe. Sarkon fordult jóformán az egész adókezelés. Még nagyobb a paragrafushalmaz, mint a milyen eddig volt, s még nagyobb lesz a tanulmány, a zavar, a panasz, mint a milyen eddig uralkodott.

A községi jegyző és az adókövető bizottság az egyetlen szilárd támpoot, melyhez az adófizető a paragrafusok e tengerében kapaszkodhatik.

Fontos, nagyon fontos az adókövető bizottságok hivatása és működése. Rajtuk nyugszik az önmegadótatás alkotmányos theoriája.

Itt van alkalmuk az adófizető és adókövető polgároknak az adóügyi adminisztráció vitás kérdéseit illetőleg nézeteiket cserélni, természetserűen felmerülő kételyeket felvilágosítani, tapasztalatokat és helyes adatokat gyűjteni és letéteményezni, az adóügy kaznisztikának s alapelveinek rektifikálására direkte befolyjni.

Igazságérzet, méltányosság, az államkinstár és adófizető érdeke, ezek a határjelölő mutatók, melyeken belől az adókövető bizottságoknak működniök kell.

Meg vagyunk róla győződve, hogy úgy a kinstári hivatalnokok, mint a balmi férfiak jóhiszeműleg járnak el tisztokban.

De tagadhatlan, hogy az adófizetők részéről mindig sok a panasz és igen sok esetben nem alaptalan.

Hogy vajjon a hiba a törvényben, a törvény végrehajtóban, vagy épen az adófizetők egy részében van-e — azt kutatni hivataskörünkön kívül esik, de kötelességünk rámutatni a bajra s orvoslására hívni fel az illetőket.

Ha a törvényben van a hiba, azon ugyan a követő bizottságok nem segíthetnek, de kötelességük a törvény hibáit tekintetbe venni s a mennyire hatáskörük engedi, azokon segíteni.

Legnagyobb nehézséggel jár a töke-kamat és járadékadó megállapítása. Az adóbevalló ivre rányomatott honpolgári becsületszó sokak előtt igen kevés értékkel bír s a bizottság hivatalnok tagjai idegenek lévén, tudomással sem bírhatnak egyesek vagyoni állásáról.

Igy jön elő aztán az a gyakori eset, hogy köztudomás szerint gazdag emberek aránylag csekély adót fizetnek, mert gazdagságukat el tudják titkolni s ismét, hogy valóban szegény polgárok

A nő ott ül a sofa párnáin és karjára támasztva fejét, figyel. Igazi junói alak. A sárgás fenyű fehér nyak kápráztatóan ragyog a fekete esipék mögöl és a kebel méltóságosan domborodik a sötét atlasz alatt. A ruha-ujj hátra eszszott — és a gömbölyű kéz egész könyökig látható.

Az arc, az üde piros ajkak, melyek egy feslett rózsá piros leveléhez hasonlítanak, az egyenes orr, az orezák, melyeken még látni a most elköltött ebéd élenk pirját, a hullámzó fürtöktől elfátyolozott alacsony homlok árnyékban vannak. Hát még a szemek! Ott ragyognak a hosszú pillák mögött, mint egy fel-felpislogó láng, mely hol meggyulad, hol kialszik.

Inkább álmadozik, mint figyel. Az ifju egy regényt olvas fel. Egy séta a kertben, szerelmi jelenet a lombos fák alatt.

A nő tudja, hogy az ifju szerelemről olvas neki, ennek hangja mint zene esendül meg lelkében, melyhez maga füzi a szavakat. De ha az ifju lapot fordít és felemeli tekintetét, tekintetük gyorsan találkozik, az ifjuéban félnék, bánatos kérdés van kifejezve, a nőben aczélény ragyog és elbűvöl. És amíg olvas, érzi szíve heves dobogását és mint szorul vissza a torka.

Lassankint halkabb lesz hangja. arcának pirját halványság váltja fel, szeméinek fénye nedvességben uszik...

Körülötte pedig mint egy félig homályos szentély álmatag világában csillog a piros atlasz és ha tekintetét felemeli, mindig találkozik a nőével. Keze göresösen ragadja meg a könyv lap-

TÁRCZA.

Miért vagyok szomorú?

Ne kérdezz: a homlokomon
Miért a boru?
Miért vagyok karjaidban
Olyan szomorú?
Isten óvja meg lelkedet
— Oly ártatlan még! —
Ama sok eszménytől, melyet
Magsirattam rég...
Ne csókolj így, a nagy égre
Kérlek szép gyermek,
Te nem tudod e csók alatt
Mennyit szenvedek!
Ezt a csókot, ezt a csókot
Már ismerem én,
Megismertem egy hűtelen
Nőnek kebelén...
Isten óvja meg lelkedet,
— Oly ártatlan még —
Ne szenvedj te soha soha
Mit én szenvedék.

Az első szerelem.

— Rajz. —

A szobában különös illat terjedt el... Nem jácintoktól, heliotropoktól, vagy rózsáktól s egyáltalán nem virágoktól ered ez illat, nem — — e bűvös légkörben ugy tetszett, mintha mindegyik redőny, minden függöny, minden nehéz asztalterítő,

aránylag nagy adóval lesznek megróva, mert fizetésükből tán állásukhoz mért életmódot folytatnak.

A bizottságok tagjainak polgári és alkotmányos kötelességük ellenőrködni, hogy ilyféle visszafélések minél kisebb számban forduljanak elő. Tudjuk mi azt, hogy a bizottságok nem rendelkeznek biztos adóügyi statisztikával, s hogy a jövedelem megállapítása körül igen sok esetben merő dedukciók közt mozognak, melyek néha helyesek is, meg nem is; azt is tudjuk, hogy bármily szigorúan es lelküimeretesen járjanak el, visszaélés még is csak lesz — igen lesz, de bizonyára sokkal kevesebb, mint most, ha a bizottságok személytekinetet nélkül járnak el.

Ha híven teljesítik kötelességüket, kevesebb lesz a panasz, nagyobb lesz a fizetési készség és a bizalom irántuk; ha az adózók — igazságszeretetre, biztos útbagazításra találnak a kivétő bizottságoknál, akkor meg lesz adva a lehető legjobb biztosíték arra, hogy ez adótörvény nem a tévesztés és káznisztika kelepceje, hanem a jogrend nélkülözhetlen szükségessége.

Legyen az adókövető bizottság mindig azon helyzetben, hogy az adózó közönség és a kincstár érdekeit kiegyeztesse s az adóztatási tervezet homályos labirintjában biztos kézzel kalauzolhassa.

Eperjesi színház.

Csóka Sándor színi társulata mult szerdán kezdte meg előadásait. Társulatát eddig felváltva színi, operette és vígjátékban mutatá be. Háromszori fellépése után az előadott egyes darabok részletezésébe és a szerepek tárgyilagos méltatásába ez alkalommal még nem boesátkozunk, de általánosságban minden hízegés nélkül mondhatjuk, hogy ezen társulat, dacára annak, miként nem régen egészen újja lett szervezve s a tagok még meg sem szokhatták az együttes közreműködést — egyike a legjobb vidéki színtársulatoknak. Az igazgató szavát váltotta be, midőn megígérte, hogy a kényesebb műzést is kielégíteni képes társulattal jó. Oly kiváló színpadi jelenségek és tehetségek, mint a minőnek eddig Tolnayné Róza, Pajor Emilia, Kövessy Róza, Tökés Emilia és Ebergényi Amália, továbbá a férfiak közül Németh János, Kazaliczky Antal, Follinus Aurél, Boross Lajos — diszere válnak minden társulatnak.

Ismételve mondjuk: az igazgató beváltotta szavát, most a közönségben a sor bebizonyítani, hogy bir műzérekkel s akajja pártolni azt, a mi pártolást érdemel. A Tricoche és Cacolette: Dobó és Ságlytól, továbbá a sok jóakarattal, de üres zsebekkel, ruhátár, zenekar, modern repertoire és művészek nélkül ide jött dilettans Farkastól joggal vontta meg a közönség a pártolást s ezzel csak azt mutatta meg, hogy bir műziséssel s meg tudja különböztetni a művészt a komédiástól.

De uraim és hölgyeim, Csóka társulata azok közé tartozik, mely pesti, bécsi és párizsi (?) érzékeny műziséket is képes kielégíteni — e társulattal szemben nem szabad a Ságly-Dobó-Farkasféle lenéző taktikát, vagy a jó és rossz időjárás politikáját követniök.

Ezt nem ok nélkül mondjuk. Az eddigi előadásokon volt alkalmunk meggyőződni, hogy a színház még egyszer sem telt meg, sőt a kitünően előadott „Üdöske“ operette majd üres falak előtt volt eljátszva. Az már aztán nem tréfa dolog.

E szomorú tényt ezúttal még hajlandók vagyunk a közönség tartózkodásának beszámítani. Érthető dolog, hogy az utolsó időben itt megtordult társulatok művészei nagyon óvakodóvá tette a publikumot, s most, midőn tudja és hallja, hogy az itt köztünk tartózkodó társulat egyike a leg-

jait, hirtelen hideg borzongás járja át, csaknem beleszédül.

A nő még jobban hátradől és ujjai egy hajfürttel játszanak.

Az ifju tovább olvas.

A betűk táncolnak szemei előtt, a szoba nehéz levegője elkábítja, ki vágyakozik a szabadba, friss levegőre. Érti, hogy éget ott ben egy forró láng, úgy tetszik neki mintha hangosan fel kellene kiáltania, hogy vérenek zugását tullármázza, fülei zúgnak, a szavak csak kínosan jönnek ki torkából... még egy pár percz és ő sirva fakad, — igen, ő nem lesz képes tovább visszatartani a könyeket.

A nő teljesen elhunya szemeit, pillái remegnek és orra szenvedélyesen kitágul.

„Valamit a hajótörött szomját a sósvíz enyhíti, ugy enyhített engem az ő szerelme.

— Szegény Félix, suttagó az ifju.

— Miért? hisz neki meg kellett halnia.

— Meg kellett halnia? Az ifju becsmarta a könyvet és áttekintett a nőre. Ugy tetszik, mintha szemei előtt fátyol volna vonva.

— Igen, mert szerelme csak álom volt.

— A nő erre felemelkedik és mosolyog. — De hát mit is tud maga a szerelemről maga — gyermek!

Ő nagysága halkan és csendesen mondá e szavakat, — ugyszólván megpihent minden szónál. Gyermek? Nem, ő nem gyermek; hiszen ő ugy szeret, mint egy férfi; tudja azt ő nagysága jól, tudnia kell neki.

Mily csendesen lépdél most a nő a szobán végig és csipő, gömbölyű bájós csipőit, hogy him-

jobbakkak, sietni is fog, hogy e látszólagos és aggodalmas közöny után, annál melegebb pártolással tege jóvá az eddigi tartózkodását.

Mert kérem, ez egyszer Eperjes város és a megye intelligenciájának művészeti reputációja forog a kérdésben. Az idegenek rezervált kétkedéssel olykor-olykor sardonikus mosolylyal járó vallomással vették tudomásul intelligenciánk elhíresztelt műzérekét, sőt horrendum dictu, voltak olyan malicziózus emberek is, a kik azt mondták, hogy jöhet Eperjesre akár a menyeyi angyalok mind a kilencz kára, az eperjesi publikum egyszer-kétszer megnézi, de a menyeyi zenekart sem fogja pénzért élvezni.

No de ezt csak rosszakaró ellenségeink mondják, mi nem hisszük azt, hogy ne volna Eperjesen 200 ember, ki 12 előadásra nem tudna egy helyet abonálni; nem hisszük azt, hogy a pár előadásra ide jött jó társulat kényeszerülve legyen ládait felpakolva, azon meggyőződéssel távoznai, hogy a magyarosítás (?) tüzhelyén nem találtak magyarokat!

De ha ezen leverő eset beállana, akkor óva intjük az ország valamennyi igazgatóját, hogy valahogyau ne jöjjon azon szerenesétlen ideára: Eperjesre vonulni.

Külömben azt hisszük, hogy figyelmeztetésünk felesleges lenne, mert meg vagyunk győződve, hogy ha Csóka is kénytelen lenne az eperjesi port sarujáról leráznai, ide valamire való igazgató nem jön többé s a fényes színházat lehet aztán bérbe adni — zabgránáriumnak.

Adja Isten, hogy jelen cikkünkben foglalt aggodalmunk alaptalanak bizonyuljon be s a legközelebbi számban alkalmunk legyen szívöböl jövő örömmel konstatálni, hogy intelligenciánkban (a hová a távollétük által fényesen tündöklő honfitársainkat — az izraelitákat is soroljuk) nem esalódtunk.

A ki másnak vermet ás.

A mult farsang utolsó napjai egyikén Lódi ur gazdag bankár, ki az üzlettel már régóta visszavonulva él Kallós ural, jóbarátja és kartársával együtt ült a kaudallónál.

Ejfelre járt az idő. Lódi Zoltán ur az öregnek fia s a hölgyek távoztak otthonról; az esti társaságban tánczvigalmakról volt szó s azt gyanították, hogy pár órára fölmentek a vidgató termébe.

A két öreg társalgása lassankint bizalmas fordulatot vett.

— Kedves Lódi barátom, — szölt Kallós ur — előttem megfoghatatlan az a makacság, melylyel ön fiának Csabi kisasszonnyal való egybekelését ellenzi.

— Nekem semmi kifogásom az egybekelés ellen, kedves barátom, hanem nőm ellenzi azt.

— Hallgasson meg Lódi, ön értelmes, méltányos ember, csak egyetlen hibát tapasztaltam önnél már régóta, mely természetesen az ön jó tulajdonaira gyakran árnyat vetett, pedig ennek a mi korunkban teljesen el kell tűnnie s ez nem egyéb mint a féltékenység!

— Óh — féltékeny nem vagyok többé. — Hiszen ön látja, nőm alarczos bálba akar menni a vidgatóba s én rá sem gondolok, hogy őt elkísérjem.

— Meghiszem azt, az asszony ötven éves! Ön fölül semmi esetre sem tetelezem föl, hogy most is féltékeny lenne, csak arra figyelmeztetem, hogy ön legalább husz évig átengedte magát ennek a neveléses dolognak s hogy ez, az oly hosszau tartott féltékenység, az ön szerelmének volt bizonyossága.

bálja. És a szoba közepén viszafordul és mosolyog. Vajjon tud még egyetlen egy nő is így mosolyogni? Ily elragadólag, ily ész bontón? Ha egy csókot nyomhatna ezekre a mosolygó ajkakra, csak egyet... Arcza tüzből ég s ajkai kiszáradnak, homlokán kidagadnak az erek. Ah, hogy szomjaznak ajkai!

A nő leült félig fekvő a chaise longueure a tűz elé. A kandalló fénye vigan játszik a szőnyeg rózsacsokraival, lángolva festi meg a tigrisbört és gyöngéden enyeleg ő nagyságának sötét selyemharisnyába bujtatott lábával.

— A szerelemnek élni kell, mondá halkan, ugy látszik inkább önmagának, mint az ifjunak — a szerelem az élet — az övé csak álom volt.

Elhallgatott. Az ifju fülében még zúgott a vér, a zúgáson keresztül hallotta a nő szavait, de a hang idegennek, távolról hallatszónak tetszett neki. Ott ül félig fekvő, míg a kandallótűz fénye haját csókolgatja. Nézd mint enyeleg vele a láng.

Oh, ha csak szemeit láthatná, — azoknak villanyosságát, fényét, — a nő azonban elfordult tőle és mereven nézi a tüzet... Mély hideget érez s mindig ugy tetszik, mintha valaki kinezná, mintha egy kegyetlen kéz hosszú ujjai összeszorítaná torkát.

Vajjon nem jobb volna-e megszökni? ki, messzire, ki friss levegőre... vagy, ha... nem, ez lehetetlen, ezt nem szabad tennie, nem szabad.

Azouban mégis kell beszélnie. Ez a szönd, ez a hallgatás, véget kell hogy érjen, tovább már nem tarthat. És minden tovasurrán pillanat után sulyosabbnak érzi helyzetét... Es a nő nem szól, nem szól semmit.

Hah, de most megfordul és mosolyog. Az

— Ön tehát engem igen gyöngének vél? — kiáltott fel Lódi ur.

— Annyira gyöngének, — viszonzá barátja — hogy ön még csak neje vonakodásának okát sem ismeri.

— Ki mondja ezt önnek?

— Ön maga, ha azonban ismeri, mondja meg nekem, ha az csak némileg is észszerű!

— Sőt nagyon is észszerű — meghiszem azt!

— Hadd hallom.

— Kaczagui fog.

— De hát tulajdonképen mi az, ha kérdez nem szabad?

— Az artiesókák a mártásban.

— Kérem — semmi tréfa! — Komolyan beszélünk.

— Hallja tehát! Ő tudja, hogy ez kedvenez ételem, nőm azonban nemcsak hogy nem kedveli, de el sem viselheti, még az asztalon is alig láthatja; inkább éheu halna meg, semhogy hozzá nyulna.

— Nos, mily viszonyban áll ez a...

— Csak türelem! Ezt mindenesetre előre kellett boesátanom, mielőtt elmondanám, hogy mi történt velem ez előtt csaknem huszonkét évvel.

— Abban az időben, midőn ön féltékeny volt?

— Ugy van, nőm akkor huszonnyolcz éves volts én még az üzletet folytattam: mindig nagy társaságot fogadtunk. Csabi ur igen gyakran eljött.

A leánykának atyja, kit az ön fia akar nőül venni?

Az. Ha ismerte ön akkor őt, emlékeznie kell, hogy szép, fiatal világi volt, szeretetreméltó, szelletes, hogy törekvései féltékenységet költöthettek — s én csakugyan féltékenynyé is lettem.

Bizonyára észszerű okok nélkül, fogadni merek, hogy ön akkor beteges szellemének agrémeit, valóknak tekintette.

Ezt a fogadást elveszitené, barátom...

Lódi ur e közben fölállt s fordított kézzel a terem falára ütött, kongó hangot adott...

Házasságom első napjaiban kis helyiséget készítettem, melyről senki sem tudott, pedig abban mindent meglehet hallani, amit itt a teremben beszélnek; titkos ajtón keresztül léptem be, s miközben azt hitték, távol vagyok, ott ültem s halgatództam.

Akkor egész kényelemmel figyelhettem meg Csabi ur szenvedélyének előmenetelét és esabitó tervének nőmre gyakorolt hatását. Hallottam amint a szerelmes férfiú minden nap gyöngédebbé vált, nőm azonban először hozzám való szerelméről s aztán kötelességeiről, anyai szeretetéről fia iránt szölt, ki most a esabitónak leányát akarja nőül venni.

Egy napon végre szenvedélye többé nem ismert határt, szemrehányásokat tett nőmnek, hogy nem szereti, Lódiné asszony zokogás közt nyilatkozta ki imádója előtt: hogy szívének titkát ugyan el nem árulná, de ő nem egyedül panaszkodhatik a miatt, hogy boldogtalan; szóval értésére adta, hogy én vagyok boldogságának egyetlen akadályja s ő, ha én nem lennék a világon túlboldog volna ennyi szerelem birtokában.

— Valóban? kiáltott fel Kallós ur.

— Csabi ur legalább úgy értette, — folytató Lódi ur — mert mindig csak arról beszélt, hogy én arra vagyok csupán teremtve, hogy őt a legboldogtalanabb emberre tegyem, érezette velem, hogy ha én nem lennék, ő mily boldog életnek örvevdhetne és ha nem is volt bátorsága gyűlöletének irányomban nyíltan kifejezést adni vagy érthető szavakkal kifejezni keresztyéni óhaját, hogy nőmet özveggyi fátyollal láthassa, az amit mondott már több volt az elégnél, hogy Lódiné

ifju mintegy ködfátyolon át látja őt a messze távolban... igen, igen a távolban nyugszik arczaü ragyogó fénynyel és mosolyog felé.

— Igeu, az élet, suttagója a nő.

Es felkorbácsolt gondolatai között e szavak mint egy elhaló hang hallatszottak. Es mégis, mindössze csak ki kell kezét nyujtania, hogy a nő haját megérintse...

A nő sokáig nézi, azután karjára támasztja fejét és így szölt: — Gyermek!

Ezer kedveskedés volt az egyetlen hangban ezer csók és ezer gyöngédség. Az ifju lábai alatt tánczolni kezdett a padló, görcsösen kapaszkodik a székekhez, térdei remegnek...

Majd egy kiáltást hallat, földre borul, odaveti magát a tigrisbörre és könyekre, végtelen könyekre fakad... Es kiáltása ugy hangzik, mint sürgös segélykiáltás.

A nő némán mosolyog reá, keze tétlenül esüng alá a sophá székéről.

— Nagy gyermek, — ugyan mit cselekszik — maga nagy gyermek!

Es mintha csak meg akarná nyugtatni, végig simogatja kezeivel az ifju haját. Ő azonban magához ragadja a kezét és mig néhány szöt, melyet talán maga sem ért, dörmög, a kedves ujjakat szomjas ajkának ezer meg ezer csókjával halmozza el... egy szegény gyermek első szerelmi csókjával...

Pedig ő nagysága már mamája lehetett volna. A kandallótűz visszfénye a szőnyeg rózsacsokraival játszik és ott lobog a tarka tigrisbörön. Csaknem ugy, mint egy félig homályos templomban az oltártűz.

asszonyoságot arra bírja, hogy őt hallgatásra kéri, mert férje én vagyok s ily beszédek s óhajokat nem hallgathat meg. Erre szomorú hangulatban váltak el egymástól s én kilétem rejte-kemből. — Mi volt a teendő? Vágytársamat szerettem vagy legalább azon a ponton állt, hogy szerettemni fog. Soha még feltékeny ember nem volt ily borzasztó helyzetben; mindent tudtam s szólnom nem lehetett a mód akadályozott ebben, mellyel a titkot megtudtam; átkoztam álnokságomat. Buvóhelyem kulesát a vízbe akartam dobni, de fájdalom igen jól ismertem magamat, semhogy ne lettem volna meggyőződve, hogy másnap újat fognék csinálni.

— S ön nem mondott nevének semmit?
— Szót sem; azonnal hallani fogja ön, hogy mi történt! Egy reggel komornikom azt jelentette, hogy szakácsom akar velem beszélni. Szakácsom, mit akarhat ez? — kiáltottam föl meglepetve, minthogy a házi ügyekbe sohasem avatkoztam.

— Talán valamire akarja önt kérni, — szoltám, menjen szobájába s hallgassa őt ki.

— Nines titkom ön előtt legkevésbé emberimmal szemben. Jöjjön be.

A szakács belépett, zavarral és halványos arcvonásaiban valami titokzottsággal.

— Mi történt önnel, Breton? — kérdezte nóm, megdöbventve a szakács magatartása által.

— Ah! asszonyom, — viszonzá Breton, — ha ön tudná.

Némi vonakodás után elmondta a mi szívét nyomta, Breton névtelen levelet kapott, melyben ezer forintos bankjegy s az az ígérlet volt, hogy még egyszer annyit fog kapni, ha az articsókamártásba, mely csak egyedül nekem volt száma, a levélhez csatolt üveges tartalmát önti; biztosították, hogy ez az articsókát sokkal izletesebbé teszi s neki éppen nem válik kárara. A becsületes szakács nekem adta a levelet s az üvegesét kivette zsebeiből: rájött, hogy nem valami ártatlan dolgot kívánnak tőle oly nagy titokban s oly drágán megfizetve; én átvettem az üvegesét, megvizsgáltam tartalmát, melyből cukorarabkára esőpönttettem, melyet aztán nóm kedvencz ölebének adtam. Alig érintette a szegény állat a nyálánságot, midőn lábait kinyújtotta, szeméit forgatta s dögölve esett a szőnyegre.

— Nagy ég! ez mérge! — kiáltott fel nóm magánkivül és karjaimba vetette magát; éreztem amint könyei arcomra pörögtek.

Amint nőmmel magunkra maradtunk, folytonos könyek közt a ragaszkodásnak és szerelemnek régóta nem tapasztalt jeleivel halmozott el. Egyszerűen azt mondtam neki, hogy mint látszik, halálos ellenségem van, azonban engem szerető nóm és hű eselődéktől környezve, semmitől sem félek, erre eltávoztam, hogy őt saját merengésének engedjem át.

Helyemben más mindenki kívánsai lett volna Csabi ur legközelebbi látogatására nőmmel; én azonban őt teljesen ismerve, annyira megfigyeltem utalátát a megkísérlett büntény iránt, hogy biztos voltam, mikép több összejövétel nem fog történni.

— Ah! — kiáltott föl Kallos ur, — ön iszonyú történetet beszél el nekem; ez a Csabi ur iszonyú ember; többé nem esodalkozom, hogy Lódiné asszonyoság visszavonta magát attól az embertől, ki képes volt ily büntényt kigondolni! Ami nekem visszatetszik a dologban csupán az, hogy ön nem látszik osztani neje gyűlöletét s utalátát Csabi ur irányában.

— Csabi ur irányában? — viszonzá, Lódi ur. Ön tehát azt hiszi, hogy engem csakugyan meg akart mérgezni?

— Természetesen.
— Ön könnyen hívó! Tehát semmit sem gyanit? Hiszen én tettem, magam.

— Ön?
— Igen, én, én küldtem a névtelen levelet s a mérget a szakácsnak.

Kallos ur meg volt dermedve bámulatában.

— De hát miért akarta a büntény sötét gyanúját ellene fordítani?

— Mert feltékeny voltam és mert ez a szenvedély oly heves mint a szerelem maga és éppen oly vak is. — Ma húsz évvel a kaland után nem oly szemekkel nézek minf akkor: most szégyenlelem magamat viseletem miatt, most azonban a fényt aláhullt, de ön felfogja, hogy e felől nőmet ép oly kevésé világíthatom föl mint a hogy magatartását sem ósarolhatom.

— És fia boldogtalan legyen, Csabi kisasszony ne kapja meg férjül azt, — akit szeret, — szolt Kallos ur — mert ön húsz évvel ezelőtt rágalmazta Csabi urat?

— De értse meg ön, barátom, ez a rágalom, ha az a világon a legártatlanabb volt — először nem futott az emberek fülébe s aztán megóvott engem attól hogy . . .

— Hagyjuk ezt, ismerem nejét, azt sohasem tette volna.

Ebben a pillanatban megnyílt az ajtó s belépett a terembe Lódiné asszonyoság.

— Ön itt, asszonyom? — kérdezte férje, az órára pillantva, mely éjfélután egyet mutatott, — azt hittem ön a vigadóiban van.

— Nem uram, — viszonzá ez — fiamat felszólítottam, hogy a hölgyeket kísérelje el s azalatt időt vettem a házasság fölött gondolkozni. Határozatomat megváltoztattam s többé nem emelek ellene semmi kifogást.

Igazán, asszonyom!

Igen uram, — folytató Lódiné asszonyoság. Igaz, most jut eszembe, a napokban ezt a kis kulesot találtam, nem az öné?

Lódi ur egy pillantást vetett a kulesra s aztán pirulva dugta azt zsebre.

— Barátom, — szolt Kallós ur — az üres falak most éppen ön ellen tettek szolgálatot.

A férj lecsüszte fejét, titka fel volt fedezve; husz év múlva abba az árokba esett, melyet ő másnak ácsott.

Tízennégy nap múlva Lódi Zoltán egybekelt Csabi kisasszonnyal.

Csongor.

Különfélék.

Egyházi látogatás. Megyés püspökünk Dr. Schuster Konstantin ő excellenciája, a pünkösdi ünnepek után Radács, Szédléze és Bajor községek híveit a bérmálás szentségében fogja részesíteni.

Mattyasovszky Tamás ő méltósága, köztisztviselőben álló megyei főispánunk, egy idő óta komoly szembajban szenvedett, mely alapos aggodalomra szolgáltatott okot. Mint halljuk, a vesztély elmulst s ő méltósága imponáló alakját rövid idő alatt ismét ott fogjuk látni a zöld asztalnál elnökölni.

Dr. Berzeviczy Albert, városunk orsz. képviselője az országgyűlés berekesztése után körünkbe jövend s megtartja beszámoló s programbeszédjét. A város választó közönsége örömmel és büszkeséggel fogadja fiatal képviselőjét, ki rohamosan országos hírnévre emelkedett s jelenleg azon kevesek között említtetik, kiknek nagy hivatásuk lend az ország ügyeinek vezetésében. Valóban büszkéek vagyunk megyénk e kitűnő fiára.

Pelikán vezérőrnagy városunkba érkezett, hogy a helybeli 67 ik gy. ezred felett szemlért tartson. Több napi tartózkodása után távozott el, teljes melegegedésért fejezve ki az ezredesnek, illetve a tisztikarnak, a legénységnek kifogástalan kiképzetése felett.

A sárosmegyei magyarosító egyesület május 5-iki választmányi ülése. Kisbáb ügyek elintézése után szóba a vidéki körök megalakításának kérdése. A választmány szükségesnek látja, hogy a vidéki körök már megválasztott elnökei jegyzőkönyvi kivonattal értesítsenek megválasztásukról és felszólítsanak illető körök megalakítására, hogy a központnak kezére dolgozhassanak, illetőleg küldöttségeik a központi ülésre meghívásnak. A márciusi közgyűlésen hozott határozmányok (lásd az egyesület évi jelentését) végrehajtása iránt következőleg intézkedett a választmány: a) miután az országban már számos hasonczélú egyesület megalakult s többek között a budapesti országos iskolaegyesület azt az eszmét pendíté meg, hogy a meglevő egyesület országos szövetségbe lépjenek, a budapesti országos iskola felszólítandó, hogy az országos szövetség ügyében aktíve lépjen fel; ezen egyesület választótl fog függni. megyei egyesületünknek esetleges aktíva kezdeményező fellépése.

b) A megye területén levő minden közkereseti társulat, bank, kereskedő, iparos felszólíttassék, hogy a mennyire lehet, legyen szives könyveit, üzletet magyarul vezetni és levelezéseit a belföldön magyarul folytatni. A felszólítás a kassai parkamara és a két megyei közlöny útján fog megtörténni. c) Felhívás illetve kérelem fog intézteni Eperjes, Bártfa, Kis-Szeben városok képviselőit, hogy a színi előadások rendezésénél a magyarosító egyesület anyagi támogatását figyelembe venni sziveskedjék; d) szóba került azután azon tanítók és tanulók jutalmazása oly községekben, hol a magyar nyelv tanítása és tanulása körül kézzel fogható eredmény észlelhető s a választmány e czéla rendelkezésére álló 1000 fitnyi évi költségvetéséből 200 fitot a tanítók és 100 fitot a tanulók részére szavazott meg. e) Erre szőnyegre került az óvodák kérdése. Ez idén Kis-Szebenben és Berzeviczén fog egy-egy óvoda felállítani; a felállítás foganatosításával az egyesület elnöke Bánó József bizatott meg. f) Targyalatott Hórk József indítvány, hogy Eperjesen a „Sárosmegyei Közlöny“ által ajánlott magyar póttanfolyam életbe léptetessék. Ezen indítvány el lett fogadva s a kultuszminiszter ez iránt oly értelemben fog megkeresteni, hogy e tanfolyam látogatása azon tanítókra nézve, kik magyarul nem tudnak, kötelezőleg mondassék ki. g) Végre felvástatott a pénztárnok jelentése. Bevétel 5554 fit 35 kr. Kiadás 406 fit 25 kr. Maradvány 5148 fit 10 kr., ebből alapitőke 3329 fit 29 kr., forgó tőke 1818 fit 81 kr. Elnök erre a gyűlést bezárta, felkérve a választmányt, hogy a legközelebbi ülést, mely június 3-ikára van kitűzve, nála Osztrópatakon sziveskedjék megtartani. A mi köszön-tel el-fogadtatott.

Választási mozgalmak. Makoviczán esendes ugyan az élet s az ott irányadó mérsékelt ellenzéki párt a zborói plébános jelöltségében nyugodott meg, de e nyugalom csak látszólagos s arra mutat, hogy a választások előestéjén alig ha nem fogunk nagy meglepetésben részesülni.

A tapolyi korteskedéshez. Dr. Glück Lipót jelöltsége és választóinak száma napról-napra nő. A Felső-Tapoly majdnem minden községében ki van tűzve 4—5 zászlója s az amerikai kultúra által felvilágosodott nép közt eredeti, kortes adomák forognak. E napokban a következő jellem-

ző eset czirkulált szájról-szájra. Egy paraszt, Glück Lipót ur híve, megkérdezte, hogy miként képes szavazni e jelöltre, ki tudvalevőleg izraelita vallású, voltaire bölcsességgel, azt válaszolá: hogy ő nagyon jól tudja mit tesz; mert hiszen a zsidó vallás a gyökér, a katolikus a törzs, a görög-katolikus az ág, s az evangélikus az csak levél a vallás fáján és valamint hogy ősszel a fáról hull a sok levél, ep úgy lefog hullni az ellenjelölt — ki tudvalevőleg evangélikus — sok választója is.

Az Eperjesi lövész-egylet idénye ma d. n. 2 órakor kezdődik. Felhívjuk a nagyérdemű közönség figyelmét e fiatal egyletre. Az évi tagsági díj — 4 fit — oly csekély, hogy már anyagi szempontból is nagyban van megkönnyítve a belépés s az ott nyújtott szórakozás oly természetű, hogy az egyesület megérdemli a nagy közönség pártfogását.

Magyarország Amerikában. Az „Amerikai Nemzetőr“ utolsó számában azt írja, szinte lehetetlen, hogy az Amerikában tartózkodó magyarok, kiknek legnagyobb része felsővidéki, megközelíti a 800 ezeret. A hamburgi „A. Packet, Actiengesellschaft“-nak legközelebb meginduló személyszállító gőzösre újból 300 felvidéki van előjegyezve.

Az alsó-mislyei kerületi kir. közalapítványi főtisztviség, mint ilyen, megcsünik, s a czeplédi főtisztviséggel fog egyesíteni.

Hadi-gyakorlatok. Az ezidei hadigyakorlatok két turnuszban fognak megtartatni. A gyalog csapatok egyrésze május 1-ével kezdte meg s a gyakorlat e hó 13-ig tart. Ezen tavaszi gyakorlathoz be lettek hívva az 1875., 77. és 79. évi tartalékosok s azon önkéntesek, kiknek még több gyakorlatot kell teljesíteniök, habár nem a fenti korszakból valók. Az őszi-gyakorlatokra azok lesznek behuzva, kik ezen tavaszi gyakorlattól elmaradtak.

Hymen. Cserszky Lajos m. kir. esendő főhadnagy jegyet váltott Bayer Margit úrhölgygyel, e bájos és kiváló műveltségű leánnyal. Midőn e szép frigyhez gratulálunk, azon óhajunkat fejezzük ki, hogy a főhadnagy ur minél hosszabb ideig maradjon az eperjesi esend. szakasparancsnokság élén, hol eddig kiváló buzgalommal működött illetve városunkban, hol élete boldogságát meglelte.

Majális. Az ágost. evang. kollegiumi ifjuság május 14-én esetleg 16-án a czeméltűi fürdő helyiségeiben tavaszi mulatságot rendez.

Vasuti menetrend. A Kassa-Budapest közti vonaton május 20-tól kezdve a következő menetrend lép életbe:

Indulás Kassáról 8 25 reg. 2 21 d. u. 10 30 éjjel.
Indulás Miskolezról 1 óra d. u. 4 29 d. u. 1 31 éjjel.
Indulás Hatvanból 5 50 d. u. 7 24 este 5 06 reggel.
Érkezés Budapesten 8 40 este 9 óra este 7 10 reggel.
Indulás Budapestról 7 45 reg. 6 20 reg. 8 15 este.
Indulás Hatvanból 9 28 reg. 10 15 d. e. 10 47 éjjel.
Indulás Miskolezról 12 25 d. u. 4 15 d. u. 2 37 éjjel.
Érkezés Kassán 2 20 d. u. 8 34 este 6 óra reggel.

Gyászhir. Dessewffy Pál margonyai föld-birtokost súlyos csapás érte. Hőn szeretett neje rövid szenvedés után szívzselhűdés folytán e napokban elhunyt. A gyászjelentés következőleg hangzik: Cserneki és tarkeői Dessewffy Pál, gyermekei: Zsófia férj. Dessewffy Aristidén és Albert, valamint apósa Flossmann Athanáz, sógornője Flossmann Anna, továbbá testvérei: Dessewffy Kálmán es. kir. kamarás és orsz. képviselő, Berta férj. Tapoly-lucskai Bánó-Györgyné, Natalie férj. Várady-Szakmáry Donátné, Emma férj. szirmabessenyői Szirmay Balamérné és közeli rokonság nevében is, megtört szívvel jelenti felejtethetlen áldott emlékü nejének cserneki és tarkeői Dessewffy Pálné szül. Flossmann Klárának, f. évi május hó 2 án éjjeli 11 1/2 órakor, rövid szenvedés után, szívzselhűdés folytán, élte 31-ik és boldog házassága 2-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A drága elhunyt földi maradványai f. évi május hó 4-én d. u. 1/2 4 órakor lettek Budapesten a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetve s következő napon a Margonyai családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetve. Béke hamvaira és áldás emlékére!

Megmérgezte magát. Azon hirt vettük, hogy a Dr. Glück Lipót ügyvédnek alkalmazásban lévő gouvernante, szerdán gyufaoldattal megmérgezte magát. Szende, nyájás jó leány volt, tettének indoka teljesen ismeretlen. A szerencsétlen több ízben vette be az oldatot s midőn az orvos első ízben megjelent s őt baja felől kérdezé, azt felelte, hogy gyomorbaja van, — de alig hogy eltávozt, másodszor és ez uttal nagyobb adag gyufaoldatot vett be, minek következtében iszonyu kínok között kimult.

Szép qscheft. A kurimai uradalmat annak idején Paschke ur 180 ezer forintért vette meg e héten kapott érte és pedig első szóra 320 ezret.

Kis lutri.

Május 3-án. Bécs 54. 37. 79. 36. 16.
Május 7-én. Brünn. 5. 83. 62. 66. 79

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

NEM HIVATALOS ROVAT.

ESY
kalvária megeetti kertben 2 szoba,
előszoba, könyvha és nagy veran-
dából álló

nyári lakás

az egész nyári idenyre berbeadandó.
Közelebb tudósítást nyerhetni:
MANDICS EDE,
h. ügyvéd úrnál.
836. sz. 1-3

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi:
LE HOUBLON
franczia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzókat: mindenki óvatik.

A cigarettá-papir csak akkor valódi,
ha minden egyes lap
LE HOUBLON bélyeggel és
mindenk boríték az alatt álló vét-
jeggyel és aláírással el van látva.

500 FEÜLLES
FODWAY
FABRICANTS
LE HOUBLON
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS

Egy IV-ik gymn. osztályt végzett

TANONCZ

alkalmazást talál Lavotha Ödön
fűszer- és vaskereskedésében
Eperjesen.

3 3

Valahára!!

Ervénytelen tanulmány folytán végre sikerült
Dr. Bendennek oly

hajkenőcsöt

előállítani, melyből teljes joggal elmondhatni, hogy
megfelel valódi ezéjének. Aránylag rövid idő alatt
teljes erős haját és szakált növeszt. A feltaláló jól
áll a feltétlen eredményért. 90 12-10

Ára egy üvegnek 2 frt.

Az összeg előleges megküldése mellett csupán
a feltalálónál dr. Bendennél kapható, Prága, Salm-
gasse 7.

Budapestről
Amerikába
75 frt
oda és vissza
140 frt

étkezéssel és mindennel
együtt a mi az utazás-
hoz szükséges.
Az utazás 8-10 napig
tart.

Bátori Zsigmond
vezérügynök
Budapest.
szerecsen-utca.

832 10-3

In meinem in der Ungargasse
Nr. 245. befindlichen Hause ist ein
schönes 387 1-3

Quartier,

bestehend aus acht Zimmern,
Küche, Speise, Keller und
Boden, zu vermieten.
Nähere Auskunft ertheilt der
unterschiedene Eigenthümer.

Jakob Rosenhain.

BERGER-féle

kátrány-szappan

nevezetes orvosok által ajánlva,
Európa legtöbb államaiban kitűnő
sikerrel alkalmaztatik

mindennemű bőrküüteg
különösen pedig chronikus bőr-
szeny, rüh, ötvár és parazitikus
kiütések, valamint vörös orr, fagy-
dagad, lábizzadás, fej- és szakáll-
korpa ellen. Berger-féle kátrány-
szappan tartalma 40% fakátrány
és nagyban különbözik a kereske-
delmi forgalomban előforduló többi
szappantól. — Tévedések kikerü-
lése végett valódi Berger kátrány-
szappanja kérendő és az ismeri
védjegyre figyelendő.

Berger kátrány-kén-szappan
alkalmazza; ha ennek előny adatik:
kéretik valódi Berger-féle kátrány-
kén-szappant kéretni, mivel a kül-
földi imitációk ezen szappannal
szemben hasztalan kísérletek.

Mint enyhébb kátrány-szappan
minden testi tisztálanságok, bőr-
és fejküütegek, kis gyermekeknel
való eltávolításához, ugymint utá-
nozhatlan cosmetikai mosdó és fű-
dő-szappannul a mindennapi haszná-
lathoz a

Berger glicerin-kátrány-szappan
ajánlatik, mely 35% glicerin
tartalmaz és finom parfümrozott.

Ára minden fajtának darabonként
broschurral együtt 35 kr.

Gyár és főraktár: G. HELL & COMP
TROPFAU. 1883 ban Bécsben tart-
ott nemzetközi pharmaceutikai ki-
állításán díszoklevéllel kitüntettetett.

Főraktár:
SCHMIDT C.-nél Eperjesen.

801 12-5

Raktár!

Denk H. keresztöltésekkel előnyomatott ezikkek nagy
választékban gyári áron.

Női ruhákat

készítettek a t. ez. közönség részéről eddigelé min-
denkor méltott izlésem szerint a legújabb accordeon
plissée modorban **20 frttól kezdve 50 frtig.**

Továbbá ajánlom ujonnan beszerzett ezikkeit
és pedig:

Harlandi legjobb fehér és színezett gyapotot.
Ujszabasu vállfűző (mieder) különlegességet.
Portlandi test és ágynemű gyapotkelméket.
Ruhadisz és ruhakellék különlegesséket.
Divó-, gyapot-, gyapjú-, selyem-, ruhakelméket.
Napernyőket, függönyöket és mindazon ezik-
keket, melyekkel eddig kereskedtem.

Kiházasításokhoz varrást és himzést elfogadok.
Ujmodoru atlasz-takarókat készítették, hat új szín-
ben 20 frttól 35 frtig darabját.

M. Schönfeld Hugó, Eperjesen.

Bernovits Gusztáv
ujjonnan berendezett

Könyvnyomdája

Kassán, malomtele 14. sz.
ajánlja magát

mindennemű nyomtatványok
elkészítésére

jutányos áralak mellett.

Hivatalos rovat.

2534 sz. kir. ügy. 835 3-1

Árlejtési hírdelmény.

A nagyméltóságú m. kir. igazságügyminisz-
terium f. évi ápril hó 18-án 16177. sz. a kelt
magas rendeletével a felügyeletem alatt álló eper-
jesi kir. törvényszéki fogkasz-epületnek részleges átala-
kítását 4491 frt 14 krajn összeg erejéig engedé-
lyezve, ezen átalakítási, illetve építkezési munkái
fogapostásának biztosítása czéljából **foló 1884-ik**
évi május hó 28-ik napjának d. e. 9 órájára
alulírott kir. ügyesség hivatalos helyiségében tar-
tandó zárt ajánlati versenytárgyalással egybekapcsol-
tásból árlejtési hírdetetik.

A versenyzőni óhajtok felhivatnak, hogy a
fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására
vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó
s a részletes feltételekben előirt 10% bantpénzzel
ellátott zárt írásbeli ajánlatokat a kitűzött nap d.
e. 9 órájáig hivatalomhoz annál inkább igyekez-
zenek beadni, minthogy a későbbben érkezettek
figyelembe vételü nem fognak.

A szóban forgó munkálataira vonatkozó műszaki
művelet és részletes feltételek ezen kir. ügyesség-
nél a hivatalos órákon belül bármikor megte-
kinthetők.

Kir. ügyesség Eperjesen 1884. május 6. án.
Krey István,
kir. ügyész.